

Herrnhuts Brödrämission

NR 3

2022

Du är aldrig ensam!

På flyget hem från Tirana, hamnade jag bredvid tre syskon från Belgrad. De var på väg till Stockholm för att minnas sin farmors bror.

På sextioalet arbetskraftinvandrade han från det forna Jugoslavien.

Under trettio år hade ingen i slakten haft kontakt med honom, men nu skulle man mötas på Skogskyrkogården för att hedra honom.

Uppdrag granskning på SVT gjorde för några år sedan en dokumentär om hans liv som fick namnet "Stockholms ensamaste man".

Dokumentären beskriver en försynt och vänlig man som levde ett tillbakadraget liv med få vänner. Det som upprörde många var att han legat död i sin lägenhet i över 3,5 år utan att någon saknat honom. Räkningarna betalades via autogiro och lamporna och radion var på då polisen till sist fann honom. Han begravdes utan att några vänner eller släktingar närvarade.

Ensamheten kan vara svår för många, inte minst i storstaden.

Ibland är vi onödigt rädda för att det ska uppfattas som att vi tränger oss på.

Vad kan vi göra för att minska ensamheten? Inte bara tänka: "Jag BORDE nog slå en signal till den och den," utan visa vår uppskattning för varandra lite oftare och tydligare! Faktiskt också höra av oss och använda telefonen då tanken faller på!

Kyrkorna har en mycket viktig uppgift, även vår gemenskap i Brödraförsamlingen i Stockholm, att bryta isolering och att i ord och handling visa att "Ingen behöver vara ensam, som inte själv valt ensamheten."

Gud ser och älskar alla människor.

Han vill alltid hålla oss nära sig!

Gud själv har sagt:

Jag skall aldrig svika dig, aldrig överge dig. Hebr13:5

DU ÄR ALDRIG ENSAM!

Med en önskan om en välsignad höst med fred och frid mitt i alla oro.

Klas Lindberg

VÄLKOMMEN DENA!

*Första prästen i den
Luthersk-herrnhutiska
kyrkan i Albanien*

Haxhi Murati från
Bathore tar emot sin
nyvigda präst.

Besök från Albanien

Ibland får livet en ketchup-effekt. Det kan gå långa tider då ingenting händer, men så plötsligt händer allting på en gång.

Under pandemin var vi förhindrade att resa utomlands och vi fick hålla kontakten med varandra digitalt. Planerade besök fick skjutas på framtiden.

Men så kom september 2022 och inom loppet av några veckor hade vi både fått besök från Albanien, själva åkt dit för att vara med om prästvigningen av Dena Furtuzi och som pricken över i:et: helgen därefter fick vi besök av besökta biskop Theo Clemens med fru från Herrnhut.

Besökarna från Albanien: fr v Vjollca Mazi, Dena Furtuzi, Elona Mandro Edi Mazi och och Fatbardha Apelkap.

Mission är mycket mer än att bara stödja en kyrka med pengar och förbön. Det handlar också om att få lära känna nya människor från en annan bakgrund, att dela erfarenheter och odla vänskap. De resor och det utvecklingsarbete som Evangeliska Brödraförsamlingen i Stockholm och Göteborg har ägnat sig åt i Albanien har medfört detta. En bättre kännedom om den speciella historia av långvarigt förtryck som rått i Albanien hjälper oss att förstå hur man resonerar idag. En totalitär, ateistisk regim har ersatts av en bubblande frihet, där också många misstag gjorts. Men vi är glada över den andliga öppenhet som råder.

Närmare 15 stycken resor har gjorts under en tioårsperiod, från Brödraförsamlingen i Stockholm till Albanien. Det var sannerligen på tiden att några från kyrkan i Albanien också fick en möjlighet att besöka oss i Stockholm.

Torsdagen den 8 september anlände våra albanska vänner till Stockholm.

På eftermiddagen stod ett möte med styrelsen för Richterska stiftelsen och stiftelsen Unitas Fratrum på agendan. Där redogjorde man för nuläget i den herrnhutiska kyrkan i Albanien, hur pandemin påverkat arbetet och hur de framtida utmaningarna ser ut.

Det blev en mycket konstruktiv eftermiddag i god stämning. Ingen behöver tvivla på att det råder ett gott samarbetsklimat mellan våra respektive kyrkor!

Evangeliska Brödraförsamlingen och Richterska stiftelsen har förutom det kontinuerliga ekonomiska stödet också medverkat till att kyrkan fått en tjänstebil till sitt förfogande. Det är en bättre begagnad Volkswagen Tiguan som bara kört 3000 mil! Ett verkligt fynd jämfört med det lilla kinesiska fordonet man dittills rattat

som i sanning sjöng på sista versen. På kvällen deltog gruppen i Lectio Divina, en utmärkt metod att växa i tron och kärleken, där alla får vara delaktiga. Då man läser bibeln tillsammans med ett öppet sinne och delar sina tankar lär man känna varandra på ett otvunget sätt.

Fredagen blev en utbildningsdag. Gruppen fick möta Ingrid Lundström, tidigare inspiratör för Alpha. Hennes erfarenhet av hur Alpha kan förändra församlinglivet till en dynamisk gemenskap med många nya ansikten är inspirerande. Uppläget var praktiskt och tankeväckande. Det krävs mod, uthållighet och god planering av ett väl fungerande team för att ett Alpha-arbete ska nå nya grupper och ha framgång. Alpha-undervisningen gav gruppen nya och kreativa tankar. Under fredagen mötte också Mats Linde och Lars Ohlsson från Evangeliska brödraförsamlingen i Göteborg upp för att träffa gruppen från Albanien.

Under lördagen gavs möjligheter att se och utforska mer av Stockholm. Utflykten till Drottningholm blev mycket uppskattad!

I söndagens gudstjänst predikade Dena Furtuzi för allra sista gången som lekman. Predikotexten handlade om att älska sina fiender. Hennes undervisning var skarp, utmanande och samtidigt full av nåd. Margareta Bengtssons vackra harpospel förstärkte det starka och innerliga budskapet.

Besöket från Albanien avslutades över en god pizza på restaurant. Stämningen var på topp och tacksamheten över dagarna tillsammans var ömsesidig.

Vid pennan Klas Lindberg

”PO!”

Det var med stor förväntan vi åkte ner till Albanien för att närvara vid den historiska händelsen då Dena Furtuzi som första präst någonsin och dessutom första kvinnliga präst någonsin skulle prästvigas för tjänst i en luthersk kyrka i Albanien.

Eftersom herrnhutismen är en luthersk rörelse och man haft gemenskap endast med herrnhutiska församlingar och grupper, beslöt man i samband med prästvigningen också att ändra namn på sin kyrka och enbart kalla sig för Albanien herrnhutiska kyrka eller ”Brödrakyrkan i Albanien”, ”Kisha Moraviane Shqipëri” på albanska.

Särskilt inbjudna gäster hade kommit från USA, Tyskland, Sverige och Danmark. Eftersom prästvigningen skulle hållas i kyrkans egen gudstjänstlokal blev man

tyvärr tvungen att begränsa möjligheterna för kyrkans egna medlemmar att närvara vid prästvigningen.

Gudstjänsten som leddes av Jörgen Bøytler från Danmark varade i över tre timmar. Själva prästvigningssakten leddes av biskop Theo Clemens.

Dena fick svara på tre frågor som gällde hennes tjänst som präst inför Gud och människor. Efter varje fråga svarade hon högt och tydligt: ”Po!” Det betyder ”Ja!” på albanska. Hon visade tydligt att hon är beredd att axla det ansvar som avläggandet av prästlöftena innebär.

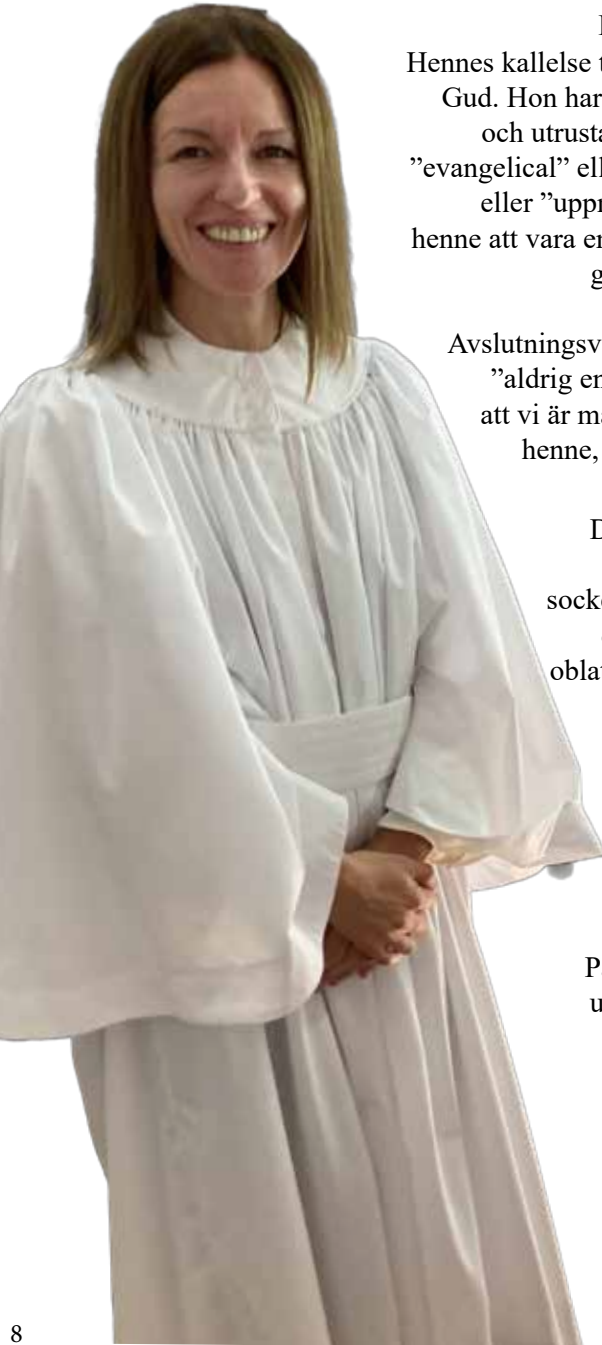
Hela gudstjänsten präglades av högtidlighet och glädje i de efterföljande hälsningarna från olika organisationer som stöttat arbetet i Albanien.

Efter avlagda prästlöften fick Dena ta emot sin prästdräkt.

I hälsningen från oss i Evangeliska Brödraförsamlingen, utgick Klas från bokstäverna i Denas förnamn.

D:t fick stå för ”Divine” = ”gudomlig”. Hennes kallelse till präst är gudomlig, den kommer från Gud. Hon har inte valt sin bana själv. Gud har skapat och utrustat henne för uppdraget. **E:et** fick stå för ”evangelical” eller ”encourager” alltså för ”evangelisk” eller ”uppmuntrare”. Det vill säga: Gud har kallat henne att vara en person som uppmuntrar andra med de glada nyheterna som evangeliet innebär.

Avslutningsvis fick **N och A** stå för ”never alone!” = ”aldrig ensam!” Vad som än händer ska hon veta att vi är många som står bakom henne och ber för henne, världen över, och det viktigaste av allt:

Gud står alltid vid hennes sida!

Dena fick också en gåva från Richterska stiftelsen och Brödraförsamlingen: ett sockentyg, en liten väska med kalk (bägare) och paten(fat), vinflaska, oljeflaska och oblatask att använda vid besök hos de sjuka som önskar fira nattvard, men inte har möjlighet att själva ta sig till kyrkan.

Lyckönskingarna var många och efter gudstjänsten möttes alla i caféet i bottenplanet och fick en smörgås, en flaska vatten och kaffe.

På kvällen blev det middag på restaurant under mycket trevlig samvaro. Det hölls inga tal, eftersom det var en vanlig restaurang men kvällen slutade med att många bordsgäster, enligt albansk sed, uttryckte sin glädje med dans.

Klas Lindberg

ALBANIENFAKTA

I bibeln kallas Albanien Illyrien. Paulus predikade där enligt Rom. 15:19, förmodligen i Shkodra i norra Albanien och i hamnstaden i Dürres, nära Tirana. Kyrkan växte starkt under trehundraåren. På 900-talet trängde slaverna, särskilt serberna, in norrifrån. Albanien blev en del av deras kungarike. Det sönderföll snart genom osmanernas (muslimernas) erövringskrig och Albanien blev alltmer självständigt.

Under ledning av nationalhjälten Skanderbeg lyckades man hålla stand mot det osmanska väldet ända till 1479. I 1450 år var Albanien osmanskt = muslimskt, men behöll hela tiden sin egen kultur och sitt språk.

1912 blev Albanien åter självständigt och utropades till kungadöme.

Under andra världskriget ockuperades landet av både Italien och Tyskland, innan det 1944 befriades under Enver Hoxhas ledning. Han blev senare diktator och styrde Albanien med järnhand till sin död 1985. Albanien utropades som världens första ateistiska stat och en intensiv förföljelse av alla religiöst troende rådde under denna tid. Långa fängelsestraff utdömdes och ofta utsattes de troende för svår tortyr.

Efter kommunistregimens fall, i början av 1990-talet, återfick albanerna sin religionsfrihet.

Dopfunten från andra halvan av 300-talet finns i det tidiga kristna kapellet, Durrës amfiteater.

BARDHA

Den senaste platsen där Brödrakyrkan i Albanien har startat ett arbete är i kuststaden Lezhë. Där bor Fatbardha Akelpap eller Bardha, som hon kallas, med man och familj.

Bardha föddes för 40 år sedan i den lilla staden Tropoja som ligger i norra Albanien. Hon växte upp i en syskonskara med 6 flickor och en pojke.

Hennes föräldrar var troende katoliker, men under Enver Hoxa-diktaturen var det livsfarligt att utöva någon form av religion. Det var Bardhas mamma som "bar" hela familjen genom sin tro och sina böner under den här svåra tiden. Det fanns ju inga kyrkor som fungerade.

Alla präster satt antingen i fängelse eller var utkommenderade på olika så kallade "sammhällsnyttiga" uppdrag, det vill säga hårt straffarbete, ibland rent nedbrytande, meningslöst och monotont "slavarbete".

Under denna långa och svåra tid var man helt hänvisad till familjen. Mamma berättade för barnen om vem Jesus var och Bardha erkänner att hon alltid gillat Jesus väldigt mycket. De vågade bara sjunga de kristna sångerna tyst, med dörren stängd, så att endast de själva kunde höra texterna. Inga grannar fick veta vad som försiggick i Bardhas hem.

När Albanien blev fritt 1991 kunde man så småningom öppna kyrkorna igen. Det var en stor glädje, men Bardha hade en del frågetecken angående katolicismen. Hon undrade varför man måste be till Gud genom andra människor, t.o.m. genom de döda.

LEZHË

Bardha träffade sin man Nicolini på universitetet i Shkoder där de båda studerade till lärare. Tycke uppstod, de bildade familj och tillsammans har de barnen Art och Adona. Nicolini är, enligt Bardha minst lika glad som hon själv över kontakten med Brödrakyrkan.

Varför kunde man inte be direkt till Gud? Hade inte Jesus uppmanat de troende att be direkt till Fadern?

Liknande frågor och funderingar gjorde att hon började söka efter ett sammanhang som mer rimmade med hennes uppfattning om bibelns budskap.

Då hon kom i kontakt med Merita Mekho som var aktiv i Brödrakyrkan i Tirana hittade hon vad hon sökte. ”Jag känner mig väldigt hemma med Brödrakyrkan”, säger Bardha och gläds över alla nya människor hon får lära känna och känner en härlig samhörighet med den nya kristna gemenskapen.

Arbetet i Lezhë är främst inriktat mot fattiga romer. De flesta av de vuxna kvinnorna, men även många av männen som berörs av verksamheten är analfabeter.

Därför har de satsat mycket på att hjälpa dessa människor att läsa och skriva.

Glädjen i deras ögon då de för första gången i livet skriver sitt eget namn med bokstäver, går inte att ta miste på, säger Bardha.

Hon drömmer om den dag då hon kan sätta en bibel i deras händer och de själva kan läsa Guds ord. Förhoppningen är att de i framtiden ska lära sig ett yrke eller skaffa sig någon form av utbildning så att de deras levnadsstandard och livskvalitet kan höjas.

De hyr en lokal på drygt 60 kvadratmeter i Lezhë som är öppen alla vardagar. Där har de plats för undervisning, kyrka och kontor. Tre dagar i veckan är det undervisning och två dagar Öppet hus. Då kan de leka med barnen, plugga och också få hjälp med mat och kläder och annat.

En gång i månaden firar man gudstjänst och då predikar oftast Bardha. Nu är man mycket glad över att äntligen ha fått en egen präst som kan handha sakramenten och hjälpa dem att fira nattvard och döpa då det blir aktuellt.

Bardha arbetar heltid med att möta dem som söker hennes hjälp och vägledning. Det är hennes kallelse, upplever hon. Även om lönen är liten, (den står vi för i EBF) så litar hon fullt och fast på att Gud ska möta alla familjens egna behov. Hon gläder sig över att besökarna blir allt fler. De har sedan starten arbetat med hela familjen. I gudstjänsterna deltar därför både män och kvinnor i alla åldrar. Behovet av en större lokal att samlas i blir allt större.

Evangeliska Brödräfsamlingen i Stockholm har beslutat att stödja detta pionjärarbete bland utsatta människor. På sikt syftar man till att skapa en ny församling. Bardha talar utmärkt engelska

och ser förhoppningsfullt fram mot att få ge sin tid och kraft i arbetet.

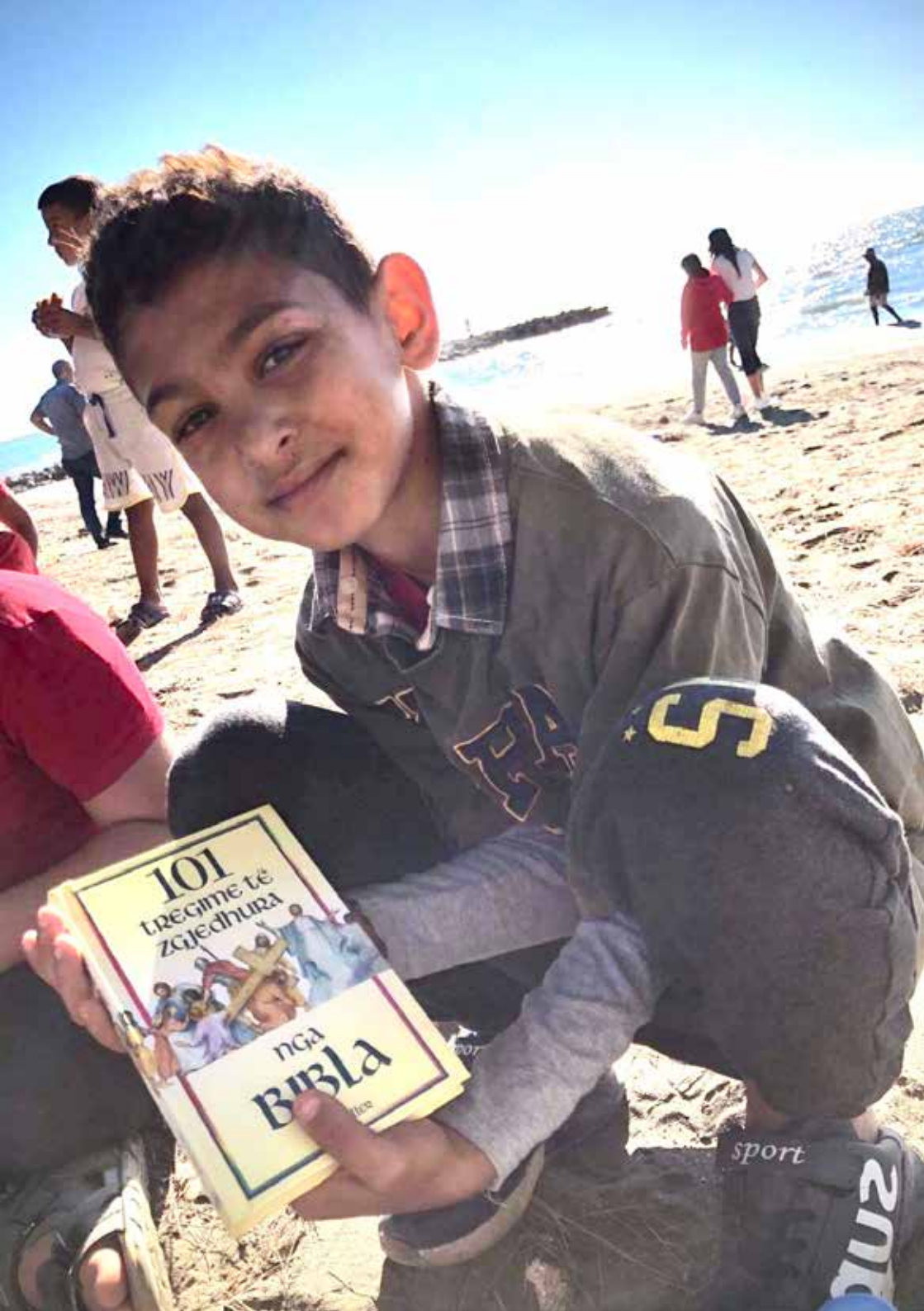
På frågan om vad hon fick med sig från besöket i Stockholm berättar hon att de dagarna betydde mycket. Först och främst uttryckte hon sin glädje i att få se Stockholm – denna underbart vackra stad, med så mycket vatten och så fina byggnader! Hon sade att hon blev berörd av hur den Helige Ande verkade i gudstjänsten och i gemenskapen. Alla deltog och bidrog utifrån sin person och sina gåvor. Med orden ”Jag är mycket tacksam över att jag blev inbjuden att komma med till Stockholm”, avslutade hon intervjun.

Klas Lindberg

Alla är välkomna till Bardhas lektioner. Tänk att själv kunna läsa!

101
tregime te
zgjedhura

nga
Bibla

sport

Biskopsbesök från Tyskland

Helgen efter prästvigningen i Tirana kom samme biskop, Theo Clemens, som förrättat prästvigningen till Stockholm på besök.

Det var säkerligen närmare 30 år sedan en biskop från Brödrakyrkan i Tyskland varit på besök.

Också för biskop Theo Clemens var det länge sedan han var här senast och för hans fru Almut var det första gången hon besökte Stockholm.

Vi tog därför gott om tid för att visa vår fina stad för gästerna. Även Raimund Hertzsch (Michael Hertzsch brorson) från direktionen i Herrnhut var med på lördagen.

Theo Clemens predikade ett uppmuntrade budskap från Ps. 121 om att Gud alltid går vid vår sida i söndagens gudstjänst.

Att få tid att samtala under långa promenader eller under avspända former på ett café är värdefullt. Man lär känna varandra, personligheten träder fram och banden stärks.

Den sista dagen tillsammans som bland annat tillbringades på Drottningholm bidrog i hög grad till detta.

Klas Lindberg

En herrnhutisk biskop väljs utifrån det förtroende han eller hon vunnit under sin tjänstgöring som präst. Ibland kan även en yngre präst väljas, men oftast utses en lite äldre präst med dokumenterat god erfarenhet från församlingsliv och mission.

Biskopen är framförallt själavårdare för prästerna och har tre viktiga uppdrag:

- 1. Förbön.***
- 2. Själavård.***
- 3. Prästviga nya präster.***

Uppdraget som biskop handlar uteslutande om att tjäna och betjäna. Det är ett hedersuppdrag utan särskilda maktbefogenheter.

Till minne av Paulette Morin

22/4 1931 – 5/10 2022

På morgonen den 5 oktober 2022 nåddes vi av budet att vår kära Paulette Morin hade fått lämna jordelivet. Under många år hade hon kämpat mot olika sjukdomar och på senare tid plågades hon ofta av svår värk. Det var inte alltid lätt för henne mot slutet att orka hålla humöret uppe. Vi som kände henne led med henne.

Paulette Morin hann få en stor plats i våra hjärtan. Vi minns henne med tacksamhet. Varje gång vi möttes hade hon ett gott ord att säga. Hon var genuint intresserad av sina medmänniskor och försökte hjälpa andra så mycket hon förmådde. Hennes leende var varmt och hon klädde sig alltid elegant, ofta med en tjusig hatt med matchande scarf. Inte sällan gick hon med rollatorn hela vägen från hemmet på Gärdet till kyrkan på Sibyllegatan. Hennes hjärta ömmade

särskilt för dem som hade det allra svårast. Ett exempel på detta är när hon en gång erbjöd ett rum i sitt hem som bostad åt en hemlös i över ett halvår.

Samtidigt som hon hade stor omsorg om människor ägde hon också en skarp blick. Hon gav inte mycket för tomma ord eller smicker. Splittring bland kristna eller falska leenden gjorde henne bedrövad. Hon trivdes bäst bland enkla och uppriktiga människor. I sådana sammanhang blev hon för många blev en trofast vän. Så länge hon orkade deltog hon i gudstjänsterna och i bibelsamtalen i Brödraförsamlingen, Ruskväder, snö eller is var det enda som kunde hindra henne från att komma till kyrkan, förutom sjukdomar, den sista tiden. Hon sade att hon alltid längtade dit, till den öppna och varma gemenskapen.

Paulette föddes i Neuchâtel i Schweiz 1931 i en syskonskara med tre syskon. Det var sju år mellan varje barn. Hon tillhörde livet igenom den Franska Reformerta kyrkan. Men de sista åren blev Evangeliska Brödraförsamlingen alltmer hennes andliga hem.

Hon var 18 år då hon kom till Sverige för att ta anställning som guvernant i en diplomatfamilj. Hennes uppgift var att ta hand om en tvåårig pojke som talade både engelska, franska och holländska. I Franska Reformerta kyrkan träffade hon som 21-åring sin blivande make. Tyvärr upplöstes äktenskapet efter 15 år och Paulette stod ensam med vårdnaden av tre barn. Hon tvekade aldrig att ta ansvar. Utan högre utbildning fick hon först ta jobb i hemtjänsten. Sedan arbetade hon med alkoholister.

Vad hon än har tagit sig för har hon alltid blivit uppskattad, inte minst som frivillig i Franska Reformerta kyrkan under nästan 70 år. Där har hon hjälpt till med i stort sett allt, utom med det som är rena präst- eller musikersysslor.

Vi avslutar med några av Paulettes egna ord från intervjun i Herrnhuts Brödramission nr 1 från 2020:

"Livet går så fort.

Ta vara på det och gör det bästa du kan av det. Det kommer inte tillbaka. Försök göra 2-3 bra saker varje dag."

Dessa ord om praktisk kärlek sammanfattar väl Paulettes karaktär. Hon levde verkligen som hon lärde! Och hon är i tacksamt minne bevarad.

Jordfästningen äger rum den 4 november kl. 13.00 i Franska Reformerta kyrkan. Anmälan sker till tel 08-6642500 eller fridbegravning.se

Klas Lindberg

Alpha är en grundkurs i kristen tro med intressanta föreläsningar, fria samtal och god mat. Det är högt i tak utan krav på förkunskaper. Höstens kurs blir framflyttad till våren 2023. Start den 31 januari!

Välkommen att vara med och lära dig att baka bröd två tisdagkvällar i november under Ole Alvins ledning. Bröd har blivit dyrare och att baka eget bröd är en både rolig och nyttig aktivitet, inte minst tillsammans med andra intresserade. Välkommen! Ingen kostnad, men glöm inte att anmäla dig till Klas Lindberg 0708540300.

OBS!

Det gamla telefonnumret till Evangeliska Brödraförsamlingen upphör att gälla från den 1 december 2022. Vi hänvisar istället till 0708-54 03 00.

Tack, kära missionsvänner för alla generösa gåvor!

Arbetet fortsätter på kyrkbygget i Uganda
och taket finns nu på plats.

UGANDA

Tillsammans bygger vi den första kyrkan någonsin i den yngsta kyrkan i Uganda – den Ugandiska Brödrakyrkan.

Grunden är lagd, väggar och tak står färdiga. Nu saknas bara dörrar och fönster och inredning. Men skillnaden mot hur det var innan kyrkbygget är stor!

Då var man hänvisade till korta och osäkra hyreskontrakt och kunde när som helst bli uppsagd. Nu har man en självklar plats att samlas på och stämningen i församlingen är på topp.

Ett kontor håller på att färdigställas och man ser fram emot att kunna fungera som nationell samordnare i framtiden.

Tyvärr har ett Ebola-utbrott skett i landet nyligen, men det är ingenting som direkt hotar arbetet, eftersom det skedde i en annan del av landet.

Låt oss inte tröttna i vårt givande och i våra förböner!

SYDAFRIKA

I Sydafrika bedriver vi ett strategiskt viktigt arbete då vi stöder David Daniel Williams tjänst som generalsekreterare. Han ansvarar för hela den sydafrikanska ungdomssektionen i Brödrakyrkan. Genom de ungdomsläger, resor och event som anordnas blir tusentals ungdomar uppmuntrade i sin kristna tro att fortsätta följa Lammet!

LETTLAND

Och i Lettland arbetar Gundars Ceipe träget vidare med att via sitt skrivande, föredrag och föreläsningar sprida kunskap om herrnhutismens stora betydelse för Lettland som nation och för dess identitet. Han samlar också grupper till bön och bibelläsning. Missa inte att komma och lyssna på honom den 6 november!

WHEN THE POWER
OF LOVE OVERCOMES
THE LOVE OF POWER
THE WORLD WILL
KNOW PEACE

Viktigt budskap på en församlingsmedlem
under prästvigningen i Tirana.

ALBANIEN

I Albanien fortsätter vi att stödja utvecklingen av en något äldre, men fortfarande ung, luthersk kyrka. Vi gör det tillsammans med Brödraförsamlingen i Göteborg, den danska Brödramissionen, Herrnhuter Missionshilfe och Brödrakyrkan i USA som framförallt stöder arbetet i den fattiga förstaden till Tirana, Bathore. Men Evangeliska Brödraförsamlingens och Richterska stiftelsens ekonomiska understöd är vitalt och behöver fortsätta. Det personliga samarbetet betyder också mycket för oss och dem. Efter Dena Furtuzis prästvigning går arbetet in i en ny spännande fas och vårt stöd är fortsatt avgörande!

Herrnhuts Brödramission

utkommer med fyra nummer per år

Ansvarig utgivare och text där inte
annat anges:
Klas Lindberg, präst

Layout:
Kerstin Lindberg

Foto:
Klas och Kerstin Lindberg
Ugandiska och Albanska
Brödrakyrkorna
Unsplash.com

PROGRAM OKTOBER – DECEMBER 2022

Sön 23 oktober kl. 15 Förbönsgudstjänst "Trons kraftkälla" Klas Lindberg

Ons 26 oktober kl. 15 Afternoon Tea med bibelsamtal Klas Lindberg

Sön 6 november kl. 15 Nattvardsgudstjänst Lettlandsdag Gundars Ceipe, Klas Lindberg. Efter kyrkkaffet: "Vad händer i kyrkan i Lettland idag?"

Ons 9 november kl. 15 Afternoon Tea med bibelsamtal Klas Lindberg

Tis 15 november kl. 19 – 21 BRÖDKurs i BRÖDraförsamlingen

Anmälan till 0708 54 03 00 senast fredag den 11 november.

Sön 20 november kl. 15 Nattvardsgudstjänst "Gud själv ska torka våra tårar." Klas Lindberg

Tis 22 november kl. 19 – 21 BRÖDKurs i BRÖDraförsamlingen Anmälan

Ons 23 november kl. 15 Afternoon Tea med bibelsamtal Klas Lindberg,

Sön 27 november kl. 15 Adventsgudstjänst "Ett nådens år." Klas Lindberg

Ons 7 december kl. 15 Afternoon Tea "I julpyramidens sken"

Barbro Hertzsch läser julberättelser.

Sön 11 december kl. 15 Nattvardsgudstjänst "Omslutna men inte övervakade." Klas Lindberg

Lör 24 december kl. 9 Julaftonsotta "Den stora glädjen!" Klas Lindberg

Lör 31 december kl. 17 Nyårsbön med nattvard Klas Lindberg

Fre 6 januari kl.15 Missionsgudstjänst "Finns det visa män?" Klas Lindberg

Varmt välkomna!

Evangeliska Brödraförsamlingen
Sibyllegatan 13
114 42 Stockholm

www.evangeliska.nu

info@evangeliska.nu
Tel. 08-660 09 07
PlusGiro 51202-0
SWISH 123 379 62 08